

प्रवेष्टः, पुं, (प्र+वेष्ट+ञच्।) पीतसुतः। इति
हेमचन्द्रः। ४।१३८॥
प्रवेशः, पुं, (प्र+विश्+“हलच्।” ३। ३।
१२१। इति भावे ञच्।) अन्तर्विगाहनम्।
इति हेमचन्द्रः। ६।१०६॥ (यथा, काम-
न्दकीये नीतिसारे। ७। ३६।
“निर्गमे च प्रवेशे च राजमार्गे समन्ततः।
प्रोत्सारितजनं गच्छेत् सन्ध्याविश्रुतो-
न्नतिः॥”)
प्रवेशनं, क्ली, (प्रविश्यतेऽनेनेति। प्र+विश्+
करणे ल्युट्।) सिंहद्वारम्। इति हेमचन्द्रः।
४।५६॥ (प्र+विश्+भावे ल्युट्।) प्रवेशः।
(यथा, हरिवंशे। १७४। ११२।
“तव योगप्रभावेन शक्यं तत्र प्रवेशनम्।
किं मे बहुविलापेन श्रूयतां सखि! कारणम्॥”)
प्रवेष्टः, पुं, (प्रवेष्टते इति। वेष्ट वेष्टने+ञच्।)
बाहुः। इत्यमरः। २। ६। ८०॥ बाहुनीच-
भागः। इति शब्दचन्द्रिका। हस्तिदन्तमार्गम्।
इति हारावली। ३०॥ गजपट्टतण्डनम्। इति
त्रिकाण्डशेषः॥
प्रवृत्तं, त्रि, (प्रवृत्त्यते स्मेति। प्र+वि+अनृज्
+क्तः।) स्फुटम्। इत्यमरः। ३। १। ८२॥
(यथा, सुश्रुते निदानस्थाने द्वितीयाध्याये।
“जातेभ्योऽपि रूपानि प्रवृत्ततराणि भवन्ति॥”)
प्रव्रजितः, पुं, (प्र+व्रज्+क्तः।) बुद्धभिक्षु-
शिष्यः। तत्पण्यायः। चेलुकः २ आमखेरः ३
महापाशकः ४ गोमो ५। इति त्रिकाण्डशेषः॥
त्रि, प्रव्रज्याश्रमविशिष्टः। (यथा, पराशर-
संहितायाम्। ४। २६।
“नष्टे न्यते प्रव्रजितेऽपि जीवे च पतिते पतौ।
पञ्चस्थापतुस्तु नारीणां पतिरन्यो विधीयते॥”
प्र+व्रज्+भावे क्तः। क्ली, सन्नासः। यथा,
महाभारते। ५। १७६। ५।
“अलं प्रव्रजितेनेह भद्रे! श्वश्रु हितं वचः।
इतो गच्छस्व भद्रन्ते पितुरेव निवेशनम्॥”)
प्रव्रजिता, स्त्री, (प्रव्रजितस्य लिङ्गमिव ञटादिक-
मस्यस्या इति। अच्। टाप्।) मांसी।
सुखीरी। (प्रव्रजित+टाप्।) तापसी। इति
मेदिनी। ते, २१०॥
प्रव्रज्या, स्त्री, (प्र+व्रज्+“व्रजयजोभावे ञच्।”
५। ३। ६८॥ इति भावे ञच्प्रत्ययः।) सन्नासः॥
(यथा, महाभारते। ३। १७७। ७।
“बाणवेगं हि कक्षस्य शक्तः सोढुं महात्मनः।
प्रव्रज्यायां हि मे हेतुः स एव पुरुषवर्धनः॥”
यथा च कुमारे। ६। ६।
“सुक्तायज्ञोपवीतानि विभक्तौ हेमवल्कजाः।
रत्नाक्षरजः प्रव्रज्यां कण्ठपट्टा इवाश्रिताः॥”
“अत्र चतुर्थाश्रमवाचिना प्रव्रज्याश्रमेन वान-
प्रस्थाश्रमो लभ्यते ‘जहुः परित्यज्यैर्षीर्षा प्राजा-
पत्यास्तपस्विनः’ इति सप्तमीकत्वाभिधानात्
‘सुतविश्वस्तपस्वीकः तया वानुगतोऽपि सन्’
इति वानप्रस्थस्योभयथा स्मरणात्॥” इति तत्र

मस्तिनाथः॥ यथाप्रव्रज्याश्रितानां निन्दनीयत्व-
मुक्तम्। यथा, मनी। ५। ८६।
“यथासङ्करजातानां प्रव्रज्यासु च तिष्ठताम्।
आत्मनस्ताशिनाश्चैव निवर्त्ततोदकक्रिया॥”
क्ली, प्रव्रजनम्। यथा, महाभारते। ४। १७१। ११।
“कौटिलि राख्यं परित्यज्य सर्वस्वं चालना सङ्ग-
प्रव्रज्यायैव दीयते विना दुर्लभतदेवितम्॥”)
प्रव्रज्यावसितः, पुं, (प्रव्रज्याया अवसितो विद्युतः।)
सन्नासभट्टः। यथा,—
“तवाहमित्युपगतः प्रव्रज्यावसितः क्षतः॥”
इति दायभागवचनयाख्यायां क्रमसंभवः॥
(यथा, कात्यायनवचनम्।
“प्रव्रज्यावसिता यत्र त्रयो वयसो द्विजोत्तमाः।
निर्वासं कारयेद्विप्रं दासत्वं च तत्रैवैश्वर्योः॥”)
प्रशंसा, स्त्री, (प्र+शन्+भावे ञच्।) स्त्रियां
टाप्।) प्रशंसनम्। तत्पण्यायः। वर्णना २
ईडा ३ क्षवः ४ सोमम् ५ सुतिः ६ सुतिः ७
झावा ८ अर्थवादः ९। इति हेमचन्द्रः। २।
१८४॥ (यथा, मनुः। १०। १२७।
“धर्मसंयुक्तं धर्मेष्टाः सतां वृत्तिमनुष्ठिताः।
मन्त्रवर्णं न दुष्यन्ति प्रशंसां प्राप्नुवन्ति च॥”)
आत्मप्रशंसानिविधो यथा,—
“न चाल्लानं प्रशंसिष्या परनिन्द्या च वर्जयेत्।
वेदनिन्दां देविनिन्दां प्रयत्नेन विवर्जयेत्॥”
इति कौर्म्ये उपविभागे १५ अध्यायः॥
प्रशमः, पुं, (प्रशमनमिति। प्र+शम्+भावे
ञच्।) श्रमता। उपशमः। यथा,—
“एतानि दशपापानि प्रशमं यासु जाह्नवि॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥
(यथा च हरिवंशे। ६८॥ ८२॥
“स तेन वारिण्या वक्षिस्तत्तच्छास्त्रशमं ययौ॥”)
प्रशमनं, क्ली, (प्र+शम्+ञिच्+ल्युट्।) मार-
णम्। वधः। इति हेमचन्द्रः॥ (प्र+शम्+
ल्युट्।) श्रमता। प्रशान्तिः। यथा,—
“सर्वावाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्वाखिलेश्वरि॥
एवमेव त्वया कार्यमसहैरविनाशनम्॥”
इति मार्कण्डेयपुराणम्। ६१। ३५॥
(प्रतिपादनम्। दानम्। इति कुल्लूकभट्टः॥
यथा, मनुः। ७। ५६।
“तेऽर्हन्ति चिन्तयेन्निर्वाणं सामान्यं सन्धिविग्रहम्।
स्थानं समुदयं शुभ्रं लब्धप्रशमनानि च॥”
स्थिरीकरणम्। प्रशमनेन स्थिरीकरणम्। यथा,
रघुः। ४। १४।
“लब्धप्रशमनसंस्थमधेनं समुपस्थिता।
पार्थिवश्रीर्द्वितीयेव शरत्पङ्कजलक्षणा॥”)
इति मस्तिनाथः॥
प्रशस्तं, त्रि, (प्रशस्त्यते स्मेति। प्र+शस्+
क्तः।) जैमम्। इति शब्दरत्नावली॥ प्रशं-
सनीयम्। अतिश्रेष्ठम्। इति मत्तल्लिकादि-
शब्दटीकायां भरतः॥ (यथा, रघुः। ५। १२५।
“स त्वं प्रशस्ते महिते मदीये
वसंश्चतुर्थोऽभिरिवाग्न्यागारे॥”)

प्रशस्तः, त्रि, प्रशंसनीयः। प्रपूर्वशस्त्वधातोः
कर्मणि ञच्प्रत्ययेन निष्पन्नः॥ (यथा, काम-
न्दकीयनीतिसारे। ११। ५५।
“अपश्चात् तापस्तुसन्ध्यागुरुत्तिफलप्रदः।
अदीर्घकालोऽभीष्टश्च प्रशस्तो मन्त्र इत्यते॥”)
प्रशान्, [म्] त्रि, प्रकर्षेण शान्त्यति यः। (प्र+
शम्+ञिच्। “अशुनाचिकस्य किमकीः
कडिति॥” ६। ४। १५। इति दीर्घः।)
शान्तः। इति सुम्बोधयाकरणम्॥ (सामर्थ्ये
नाम्नोऽययोऽयम्॥)
प्रशान्तः, त्रि, (प्रकर्षेण शान्तः।) प्रलट्श्रमता-
विशिष्टः। यथा,—
“प्रशान्तश्चापदाकौर्त्तुं मुनिशिष्योपश्रोतम्॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे। ८१। ६।
प्रशान्ता, [ञ] त्रि, (प्रशान्तीति। प्र+शान्+
ल्युट्। “अधितस्त्वमितेति॥” ७। २। ३४।
इति निपातनादिभावः। यथा, “हन्तापौ
शंसिष्यदादिभ्यः संज्ञायाश्चानिटौ॥” उणा०
२। ६४। इति ढच् णच् च न।) ऋत्विक्।
मित्रम्। इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः॥
शासनकर्त्ता॥ (यथा, कामन्दकीयनीतिसारे।
१३। ४५।
“प्रशास्त्रध्वजसेनानां मन्त्रमात्रपुरोधसाम्।
सम्यक्प्रचारविज्ञानं दुष्टानाञ्चावबोधनम्॥”)
प्रश्नः, पुं, (प्रश्नमिति। प्रश्न+“यञञच्-
यतेति॥” ३। ३। ६०। इति णच्। “क्वोः
श्रुडिति॥” ६। ४। १६। इति श्रः। “प्रश्ने
चेति॥” ३। २। ११७। इति ज्ञापकात् न
सम्प्रसारणम्।) जिज्ञासा। तत्पण्यायः। अशु-
योगः २ पृच्छा ३। इत्यमरः। १। ६। १०॥
(यथा, मनुः। १। ११५।
“साक्षिप्रश्नविधानञ्च धर्मं क्षीपुसयोरपि॥”
“पृच्छा तन्नातृयथान्तर्यं विधिना प्रश्न उच्यते॥”
इति चरके सूत्रस्थाने चिंशोऽध्याये॥)
प्रश्नदूती, स्त्री, (प्रश्नस्य दूतीव।) प्रहेलिका।
इति त्रिकाण्डशेषः॥
प्रश्नी, स्त्री, (पृश्निः पृषोदरादित्वात् रः। वा
डीष्।) कुम्भिका। इति त्रिकाण्डशेषः॥
प्रश्नयः, पुं, (प्रश्नयणमिति। प्र+श्रि+भावे
ञच्।) प्रणयः। इत्यमरः। ३। २। २५॥
(यथा, कामन्दकीयनीतिसारे। ८। ८।
“अदीर्घकृतताम्रौद्रं प्रश्नयः स्वप्रधानता।
प्रलतिस्मृतता चेति विजिगीषुगुणाः स्मृताः॥”)
प्रश्नितः, त्रि, (प्र+श्रि+क्तः।) विनीतः। इत्य-
मरः। ३। १। २५॥ (यथा, रामायणे। १।
१३। २।
“अत्रवीत् प्रश्नितं वार्क्यं प्रसवार्थं द्विजोत्तमम्॥”)
प्रश्नेयः, त्रि, (प्रलट्ः ञच्।) शिथिलः। इति
त्रिकाण्डशेषः॥
प्रष्टा, [ञ] त्रि, (पृच्छतीति। प्रश्न+ल्युट्।
“ब्रह्मेति॥” ८। २। ३६। इति षः।) प्रश्न-
कर्त्ता। तत्पण्यायः। कथंकथिकः २। इति